

20 lutego 1930 r.

2

G01g 1/24

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 11328.

Kl. 42 f $\neq$ 1/24

Wilhelm Kraut
(Balingen, Niemcy).

Waga stołowa.

Zgłoszono 7 sierpnia 1928 r.
Udzielono 27 listopada 1929 r.

Wagi stołowe różnych systemów posiadają tę wadę, że przy nakładaniu ciężaru w pobliżu jednej z bocznych krawędzi czary wagowej wywołuje się przechylenie wspornika, przyczem przeciwnie położono tegoż zostaje uniesione ze swego ostrza. Wspomniana wada powoduje błędne wyniki ważenia, gdyż w łożyskach i zawieszeniu powstają naprężenia, wywołujące niedokładne działanie wagi.

Wadę tę usuwa się według niniejszego wynalazku w taki sposób, że między belką główną a wspornikiem czary wagowej tworzy się połączenie, zapobiegające wspomnianemu wadliwemu unoszeniu. Połączenie to jest ukształtowane w taki sposób, że zupełnie nie przeszkadza występującym

przy ważeniu wzajemnym ruchom belki głównej i wspornika czar wagowych w ich łożyskach.

Środek łączący stanowi umieszczone na belce głównej ostrze pomocnicze oraz związany z niem zespół drążków względnie spoczywające w dwóch łożyskach dwustronne ostrze dociskowe. Aby połączenie było wolne zarówno od nacisku jak i od luzu, części łożyskowe wieszaka są względem siebie przestawialne.

Na rysunku jest przedstawiony przykład wykonania niniejszego wynalazku, a mianowicie fig. 1 i 2 przedstawiają część wagi, zaopatrzoną w przedmiot wynalazku w widoku bocznym i częściowym przekroju oraz w widoku od przodu, fig. 3—widok

zgóry według fig. 1, przyczem czara waga jest zaznaczona linią „kreska-kropka”, fig. 4 i 5 — wieszak łączący w dwóch widokach, przedstawionych o 90° , fig. 6 wyjaśnia w widoku bocznym i częściowym przekroju sposób zastąpienia wieszaka przez dwustronne ostrze dociskowe.

Budowa i system wagi samej przez się są dowolne. Ciężar przedmiotu, umieszczonego na czarze *a* przenosi się przez wspornik czar *b*, np. w zwykły sposób zapomocą obydwu ostrzy *d* oraz panewek, względnie wieszaków na główną belkę wagi *e*.

Według wynalazku, wspornik czar *b* jest w taki sposób połączony z belką główną *e*, że uniesienie do góry ostrzy *d* nie może nastąpić nawet przy jednostronnem nałożeniu ciężaru, np. w miejscach *x*.

W przykładzie wykonania według fig. 1 — 5 umieszczono w tym celu przy belce głównej *e* skierowane ku dołowi ostrze pomocnicze *f*; musi ono znajdować się ściśle na osi ostrzy *d* i jest połączone wieszakiem *g* ze wspornikiem czar *b*, który w tym celu posiada dwa łożyska *h*, umieszczone po obydwu stronach ostrza pomocniczego *f*. Nacięcia tych łożysk znajdują się ściśle pionowo nad ostrzem pomocniczym *f*, gdy belka główna *e* leży poziomo. Wieszak *g* spoczywa swemi obydwoma ostrzami *i* w łożyskach *h*, podczas gdy ostrze pomocnicze *f* belki głównej *e* znajduje się w łożysku *k* wieszaka *g*.

Gdy w jednym z miejsc *x* występuje przeciążenie, wówczas dane łożyska nie mogą się już unieść z ostrzy *d*.

Aby styk ostrza pomocniczego *f* z łożyskami *h* miał miejsce zarówno bez luzu, jak i bez nacisku, łożysko *k* może być przedstawiane tak względem ostrza *i*, jak i względem ostrza pomocniczego *f*. W tym celu łożysko *k* może się przesuwac w oprawie wieszaka *g* (fig. 4 i 5), a mianowicie przesuwanie to może się odbywać zapomocą śruby nastawczej *l*.

Na fig. 6 jest przedstawiony przykład wykonania, według którego stosuje się, jako połączenia, ostrze dociskowe *g*, osadzone w dwóch łożyskach *f*, *k*, a więc dwustronne, zamiast wieszaka *g*.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Waga stołowa, znamienna tem, że połączenie głównej belki wagi ze wspornikiem czar składa się ze środka łączącego w postaci przymocowanego do głównej belki ostrza pomocniczego, połączonego ze wspornikiem czar zapomocą wieszaka lub też w postaci ostrza dwustronnego.

2. Waga stołowa według zastrz. 1, znamienna tem, że ostrze i panewka wieszaka są względem siebie przestawialne.

3. Waga stołowa według zastrz. 1—2, znamienna tem, że jedna część łożyskowa wieszaka, np. panewka, jest osadzona w jego oprawie przesuwalnie do ostrza i może być podnoszona i opuszczana zapomocą śruby nastawczej.

Wilhelm Kraut.
Zastępca: M. Brokman,
rzecznik patentowy.

Fig. 1.

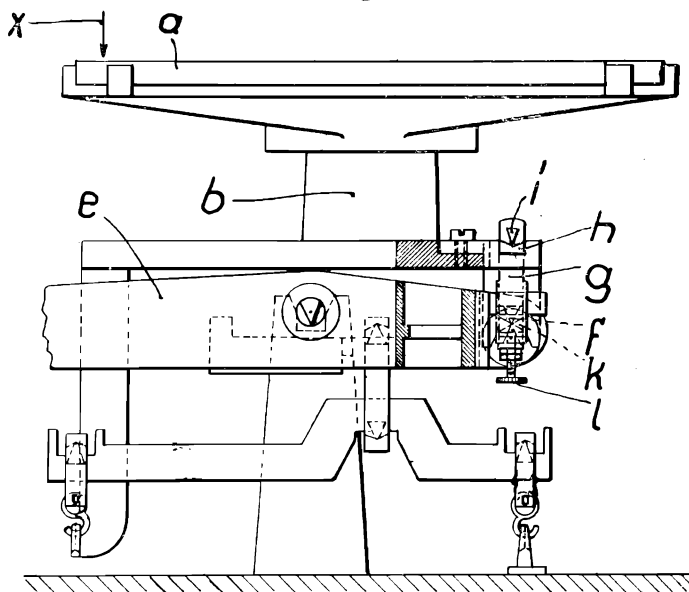

Fig. 2.

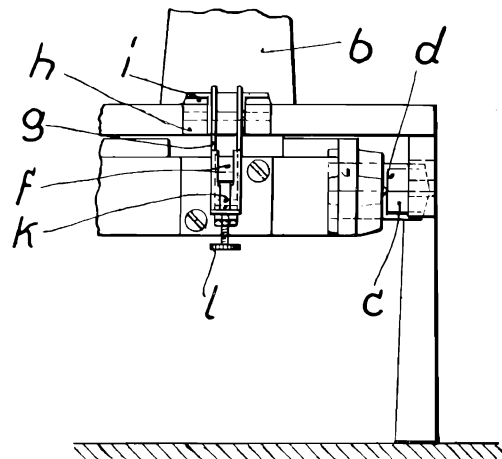

Fig.3.

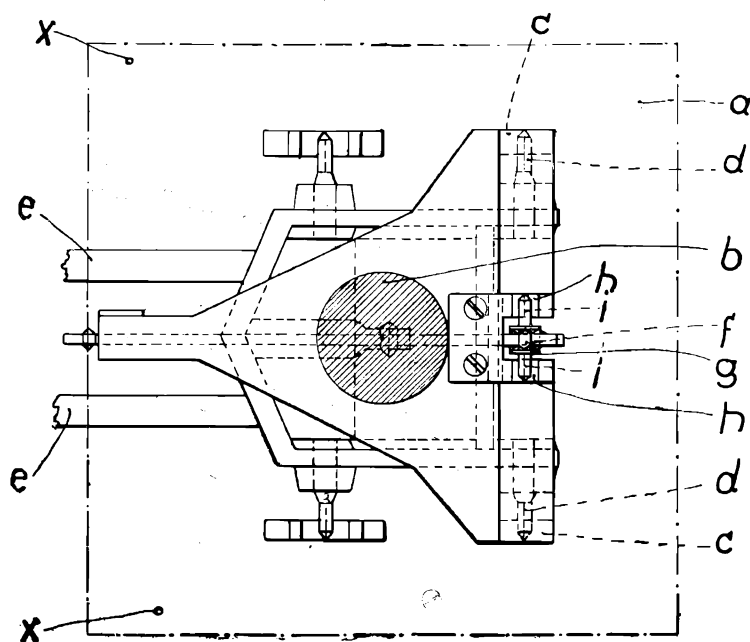

Fig.4.

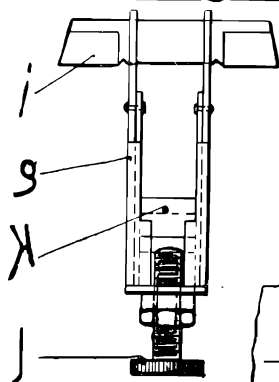

Fig.5.

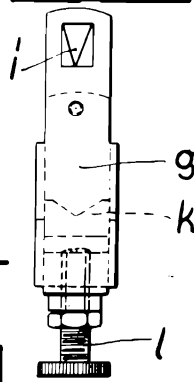

Fig.6.

